

การศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ
A Study of English Communicative Abilities of Matthayomsuksa 2
Using Communicative Approach with Role Play

ชุตินา คล้าภิบาล^{1*} และ เจษฎา กิตติสุนทร¹

Chutima Khlamphiban^{1*} and Chetsada Kittisuntorn²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Master of Education Program in Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Nakorn Ratchasima Rajabhat University

²อาจารย์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Lecturer, Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Nakorn Ratchasima Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ ก่อนและหลังเรียน 3) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experiment Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองกิ้งพิทยา อําเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 450 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 44 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 31.95 หรือร้อยละ 66.57 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.69 หรือร้อยละ 26.44 คะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 19.26 หรือร้อยละ 40.13

2) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*Corresponding author. Mobile: +66 (0) 8 3383 0188

Email address: chatimu2516@gmail.com

3) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ หลังเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ.05

คำสำคัญ: ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ, การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, บทบาทสมมติ

Abstract

The purposes of this research were 1) to study of English communicative abilities of Matthayomsuksa 2 using communicative approach with role play 2) to compare English communicative abilities before and after using communicative approach with role play 3) to compare English communicative abilities after using communicative approach with role play with 70% criterion.

The sample were 44 Matthayomsuksa 2/4 students studying English course, second semester of 2016 academic year at Nongkipittayokom School, Nongki District, Buriram Province. The research instruments consisted of 4 lesson plans using communicative approach with role play, English communicative abilities test. The data were analyzed by mean ($\bar{X}$), percentage, standard deviation (S.D.) and t-test dependant.

The result of the study:

1) The average score of English communicative abilities of Matthayomsuksa 2 students before and after using communicative approach with role play were 12.69 or 26.44 % and 31.95 or 66.57%, respectively, increased 19.26 or 40.13%.

2) English communicative abilities of Matthayomsuksa 2 students after learning by using communicative approach with role play were higher significantly than before at .05 level.

3) English communicative abilities of Matthayomsuksa 2 students after learning by using communicative approach with role play were lower significantly than 70% criterion at the .05 level.

Keywords: English Communicative Abilities, Communicative Approach, Role Play

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และ

ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารจึงเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน แต่จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนหนองก๊กพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 เฉลี่ยโดยรวมร้อยละ 50.18 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่โรงเรียนกำหนดไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับสถานศึกษา (โรงเรียนหนองก๊กพิทยาคม, 2555)

เมื่อพิจารณาแต่ละทักษะพบว่าผู้เรียนมีปัญหาในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนและจากรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์การทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-net) วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2558 ของโรงเรียนหนองก๊กพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 มีคะแนนเฉลี่ยในระดับประเทศร้อยละ 30.54 ระดับสังกัดร้อยละ 30.08 ระดับจังหวัดร้อยละ 27.91 ระดับเขตพื้นที่ 28.31 และในระดับโรงเรียนคิดเป็นร้อยละ 29.55 และเมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานการเรียนรู้พบว่ามาตรฐานการเรียนรู้ที่โรงเรียนควรเร่งรัดพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ได้แก่ 1) มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล 2) มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ 3) มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และ 4) มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทยและนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม เมื่อพิจารณาเป็นสาระการเรียนรู้พบว่า สาระการเรียนรู้ที่โรงเรียนควรเร่งรัดพัฒนาเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยระดับโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ ได้แก่ สาระภาษาเพื่อการสื่อสาร และสาระภาษาและวัฒนธรรม

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำไม่บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จึงมีความจำเป็นที่ครูควรหาแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการเรียนภาษาควรมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความรู้ควบคู่กับความสุขสนาน

เพลิทเพลิน โดยควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้มีความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารและแสวงหาความรู้

ต่อไปในอนาคต ดังนั้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูควรคิดหาวิธีหรือการสอนรูปแบบต่างๆ มาพัฒนาผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรเป็นการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญพร้อม ทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้ร่วมกันคิดร่วมกันแก้ปัญหา และได้ปฏิบัติจริง

การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เป็นการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสามารถในการสื่อสาร คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการเรียนการสอนที่ไม่ได้ให้ผู้เรียนเรียนรู้เฉพาะรูปแบบหรือโครงสร้างทางภาษาเท่านั้น แต่เป็นการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงตามสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

(สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนภาษาที่มีเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสารได้จริง (กรมวิภากร, 2543) และเป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำและนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544)

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนพบว่าผู้เรียนขาดความมั่นใจในการแสดงออกทำให้มีโอกาสนในการใช้ภาษาอังกฤษน้อยลง ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสนุกสนานพร้อมกับเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้น พบว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ ผู้เรียนได้แสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดของตน ทั้งด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรม ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความรู้สึกและพฤติกรรมทั้งตนเองและผู้อื่น รวมถึงเข้าใจเรื่องต่างๆ ได้เป็นอย่างดี (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549) ข้อดีของกิจกรรมบทบาทสมมติ คือ เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้อื่นได้เรียนรู้

การเอาใจเขามาใส่ใจเราเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งเกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติและพฤติกรรมของตนช่วยพัฒนาทักษะในการเผชิญสถานการณ์ตัดสินใจ และแก้ปัญหาทำให้การเรียนการสอนมีความใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนมากขึ้น ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างสนุกสนานและการเรียนรู้มีความหมายสำหรับผู้เรียนเพราะข้อมูลมาจากผู้เรียนโดยตรง (ทิตินา แคมมณี, 2553) นอกจากนี้ยังเป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษา มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตจริง เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ ฝึกใช้ความคิดและความกล้า และมีประสบการณ์ในการใช้ภาษา ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีวินัย และความรับผิดชอบ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2545)

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ ซึ่งเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้เรียนรู้ ฝึกปฏิบัติ และได้ลงมือปฏิบัติจริง ฝึกให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก และใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร พัฒนาทักษะด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากขึ้น โดยใช้เนื้อหาจากหน่วยการเรียนรู้ Food and Drinks รายวิชา อ22101 ภาษาอังกฤษ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการ

จัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ ก่อนและหลังเรียน

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ บทบาทสมมติ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experiment Research) โดยมีวิธีการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนหนองกิ้งพิทยาคม อำเภอหนองกิ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 420 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนหนองกิ้งพิทยาคม อำเภอหนองกิ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 44 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่แผน

การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ จำนวน 4 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง รายวิชา อ22102 ภาษาอังกฤษ 4 หน่วยการเรียนรู้ Food and Drinks

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะการฟังแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ แบบทดสอบวัดทักษะการพูด 1 ข้อเป็นการสอบปฏิบัติ แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และแบบทดสอบวัดทักษะการเขียน แบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ตามลำดับ ดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหน่วยการเรียนรู้ Food and Drinks ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แล้วบันทึกผลการทดสอบเพื่อนำคะแนนไปวิเคราะห์

3.2 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ รายวิชา อ22102 ภาษา อังกฤษ 4 แผนที่ 1- 4 เป็นเวลา 12 ชั่วโมง

3.3 ทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ Food and Drinks ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยแบบทดสอบฉบับเดิม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติโดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังจากการสอนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติโดยทดสอบค่าสถิติที (t-test for Dependent)

4.3 เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ กับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยการทดสอบแบบ One Sample t-test

สรุปและอภิปรายผล

1. สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1.1 การศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		คะแนนความก้าวหน้า	
	48	ร้อยละ	48	ร้อยละ	48	ร้อยละ
1	8.50	17.71	22.50	46.88	14.00	29.17
2	15.50	23.29	39.00	81.25	23.50	48.96
3	8.50	17.71	27.00	56.25	18.50	38.54
4	9.00	18.75	23.50	48.96	14.50	30.21
5	10.50	21.88	31.50	65.63	21.00	43.75
6	8.50	17.71	29.00	60.42	20.50	42.71
7	8.50	17.71	30.50	63.54	22.00	45.83
8	19.00	39.58	42.50	88.54	23.50	48.96
9	13.50	28.13	30.00	62.50	16.50	34.38
10	16.50	34.38	35.50	73.96	19.00	39.58
11	14.00	28.17	22.50	46.88	8.50	17.71
12	11.50	23.69	24.00	50.00	12.50	26.04
13	15.00	31.25	30.00	62.50	15.00	31.25
14	9.50	19.79	26.50	55.21	17.00	35.42
15	13.00	27.08	33.00	68.75	20.00	41.67
16	13.50	28.13	34.00	70.83	20.50	42.71
17	15.50	32.29	38.00	79.17	22.50	46.88
18	15.50	32.29	37.50	78.13	22.00	45.83

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วม กับบทบาทสมมติ (ต่อ)

เลขที่	คะแนนก่อนเรียน		คะแนนหลังเรียน		คะแนนความก้าวหน้า	
	48	ร้อยละ	48	ร้อยละ	48	ร้อยละ
19	8.50	17.71	34.50	71.88	26.00	54.17
20	12.00	25.00	30.00	62.50	18.00	37.50
21	14.00	29.17	37.00	77.08	23.00	47.92
22	16.00	33.33	38.00	79.17	22.00	45.83
23	13.50	28.13	30.00	62.50	16.50	34.38
24	16.00	33.33	30.00	62.50	14.00	29.17
25	11.00	22.92	31.50	65.63	20.50	42.71
26	9.00	18.75	24.50	51.04	15.50	32.29
27	10.00	20.83	31.50	65.63	21.50	44.79
28	16.50	34.38	41.50	86.46	25.00	52.08
29	16.50	34.38	33.00	68.75	16.50	34.38
30	13.50	28.13	34.50	71.88	21.00	43.75
31	13.50	28.13	32.50	67.71	19.00	39.58
32	10.00	20.83	31.50	65.63	21.50	44.79
33	20.50	42.71	38.50	80.21	18.00	37.50
34	11.00	22.92	29.00	60.42	18.00	37.50
35	14.00	29.17	34.00	70.83	20.00	41.67
36	9.50	19.79	37.00	77.08	27.50	57.29
37	10.50	21.88	31.00	64.58	20.50	42.71
38	9.00	18.75	28.50	59.38	19.50	40.63
39	10.00	20.83	36.50	76.04	26.50	55.21
40	13.50	28.13	30.50	63.54	17.00	35.42
41	15.00	31.25	32.50	67.71	17.50	36.46
42	13.50	28.13	33.50	69.79	20.00	41.67
43	19.50	40.63	36.00	75.00	16.50	34.38
44	7.00	14.58	22.50	46.88	15.50	32.29
$\bar{X}$	12.69	26.44	31.95	66.57	19.26	40.13
S.D.	3.33	-	5.04	-	3.86	-

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียนตั้งแต่ 7.00-20.50 คะแนน หรือตั้งแต่ร้อยละ 14.58-42.71 คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 12.69 หรือร้อยละ 26.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.33 และนักเรียนมีคะแนนความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนตั้งแต่ 22.50-42.50 คะแนน หรือตั้งแต่ร้อยละ 46.88-88.54 คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย 31.95 หรือร้อยละ 66.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.04 ซึ่งมีคะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเท่ากับ 19.26 หรือร้อยละ 40.13

1.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนว
การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วม กับบทบาท
สมมติ

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	48	44	12.69	3.33	33.10*	.000
หลังเรียน	48	44	31.95	5.04		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ หลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ รวม 4 ทักษะ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ
บทบาทสมมติ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ
70 (รายคน)

เลขที่	คะแนนหลังเรียน (48)		เกณฑ์ร้อยละ 70 (33.60 คะแนน)
	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	
1	22.50	46.88	ไม่ผ่านเกณฑ์
2	39.00	81.25	ผ่านเกณฑ์
3	27.00	56.25	ไม่ผ่านเกณฑ์
4	23.50	48.96	ไม่ผ่านเกณฑ์
5	31.50	65.63	ไม่ผ่านเกณฑ์
6	42.50	60.42	ไม่ผ่านเกณฑ์
7	30.00	63.54	ไม่ผ่านเกณฑ์
8	35.50	88.54	ผ่านเกณฑ์
9	22.50	62.50	ไม่ผ่านเกณฑ์
10	35.50	73.96	ผ่านเกณฑ์
11	22.50	45.88	ไม่ผ่านเกณฑ์
12	24.00	50.00	ไม่ผ่านเกณฑ์
13	30.00	62.50	ไม่ผ่านเกณฑ์
14	26.50	55.21	ไม่ผ่านเกณฑ์
15	33.00	68.75	ไม่ผ่านเกณฑ์
16	34.00	70.83	ผ่านเกณฑ์
17	38.00	79.17	ผ่านเกณฑ์
18	37.50	78.13	ผ่านเกณฑ์
19	34.50	71.88	ผ่านเกณฑ์
20	30.00	62.50	ไม่ผ่านเกณฑ์
21	37.00	77.08	ผ่านเกณฑ์
22	38.00	79.17	ผ่านเกณฑ์
23	30.00	62.50	ไม่ผ่านเกณฑ์
24	30.00	62.50	ไม่ผ่านเกณฑ์
25	31.50	65.63	ไม่ผ่านเกณฑ์
26	24.50	51.04	ไม่ผ่านเกณฑ์
27	31.50	65.63	ไม่ผ่านเกณฑ์
28	41.50	86.46	ผ่านเกณฑ์
29	33.00	68.75	ไม่ผ่านเกณฑ์
30	34.50	71.88	ผ่านเกณฑ์
31	32.50	67.71	ไม่ผ่านเกณฑ์

32	31.50	65.63	ไม่ผ่านเกณฑ์
33	38.50	80.21	ผ่านเกณฑ์
34	29.00	60.42	ไม่ผ่านเกณฑ์
35	34.00	70.83	ผ่านเกณฑ์
36	37.00	77.08	ผ่านเกณฑ์
37	31.00	64.58	ไม่ผ่านเกณฑ์
38	28.50	59.38	ไม่ผ่านเกณฑ์
39	36.50	76.04	ผ่านเกณฑ์
40	30.50	63.54	ไม่ผ่านเกณฑ์
41	32.50	67.71	ไม่ผ่านเกณฑ์
42	33.50	69.79	ไม่ผ่านเกณฑ์
43	36.00	75.00	ผ่านเกณฑ์
44	22.50	46.88	ไม่ผ่านเกณฑ์
เฉลี่ย	31.95	66.57	ผ่านเกณฑ์ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 36.36

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ รวม 4 ทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 2 หลังจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการ
สื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่
ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟังของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ
บทบาทสมมติ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

สภาพ การณ์	คะแนน เต็ม	เกณฑ์	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
หลัง เรียน	10	7	44	7.64	1.20	3.51*	.001

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการฟัง หลังการจัดการเรียนรู้
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาท
สมมติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูดของนักเรียน
ชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ
บทบาทสมมติ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

สภาพ การณ์	คะแนน เต็ม	เกณฑ์	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
หลัง เรียน	16	11.20	44	9.95	1.70	-4.87	.000

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการพูด หลังการจัดการเรียนรู้
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาท
สมมติต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ระดับนัยสำคัญทาง
สถิติ .05

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่านของนักเรียน
ชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ
บทบาทสมมติ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

สภาพ การณ์	คะแนน เต็ม	เกณฑ์	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
หลัง เรียน	10	7	44	7.80	1.00	2.54*	.015

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการอ่าน หลังการจัดการเรียนรู้
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาท
สมมติสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ระดับนัยสำคัญทาง
สถิติ .05

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการเขียนของนักเรียน
ชั้นมัธยม ศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับ
บทบาทสมมติ หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70

สภาพ การณ์	คะแนน เต็ม	เกณฑ์	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
หลัง เรียน	12	8.40	44	7.52	2.26	-2.58	.013

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการเขียน หลังการจัดการเรียนรู้
ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาท
สมมติต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ระดับนัยสำคัญทาง
สถิติ .05

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ หลังเรียน
กับเกณฑ์ร้อยละ 70

สภาพ การณ์	คะแนน	เกณฑ์	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
หลัง เรียน	48	33.6	44	31.95	5.04	-2.17	.036

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการ
จัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ร่วม
กับบทบาทสมมติ ต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่ระดับนัย
สำคัญทางสถิติ .05

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ หลังจากทำการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติ สามารถช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ ทั้งนี้เนื่องจากขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริงด้วยตนเอง เมื่อใช้ร่วมกับกิจกรรมบทบาทสมมติจึงทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน รวมถึงส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก และมีบรรยากาศในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนาน กระตุ้นความสนใจของนักเรียนมากยิ่งขึ้น

2.2 ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นวิธีการสอนที่สามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับสำออง เรื่องไทย (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูดภาษา อังกฤษ และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยกิจกรรมบทบาทสมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนนักเรียนได้เรียนรู้จากขั้นการนำเสนอ (Presentation) และได้ฝึกปฏิบัติจริง

ในขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) และนำความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้ในขั้นการนำไปใช้ (Production) ซึ่งใช้การแสดงบทบาทสมมติประกอบด้วย จึงทำให้นักเรียนได้วางแผนคิดบทสนทนาด้วยตนเองให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำหนด นักเรียนเกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษและกล้าแสดงอารมณ์ความรู้สึกตามบทบาทที่ตนได้รับ รวมทั้งนักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อพูดแสดงความคิดเห็นในขั้นอภิปรายผลของการแสดงบทบาทสมมติอีกด้วยจึงทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากขึ้นส่งผลให้ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2.3 ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติด้านทักษะการฟังหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติซ้ำๆ หลายๆ ครั้ง โดยการฟังเป็นทักษะที่ใช้เพื่อการรับสาร นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญได้จากคำสำคัญที่ได้ฟังจากบทสนทนา เน้นให้นักเรียนฟังแล้วเข้าใจเนื้อหา ความหมายคำศัพท์ และไวยากรณ์ ซึ่งนักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังได้เป็นส่วนมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรมยาภรณ์ สุขเกษม (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นการฟัง-พูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดหลังเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากทักษะการพูดเป็นทักษะที่ยาก ประกอบกับพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่ได้พอที่จะใช้ในการต่อยอดเพื่อสร้างประโยคในการพูดภาษาอังกฤษ โดยนักเรียนต้องใช้เวลาในการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง และควรมีการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในห้องเรียนระหว่างการทำกิจกรรมต่างๆ ให้มากขึ้น โดยเฉพาะ การพูดเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก

เกิดความมั่นใจในตนเองและพูดภาษาอังกฤษได้โดยไม่เขินอายรวมทั้งสามารถพูดโต้ตอบได้ทันทีตามสถานการณ์ โดยทักษะการพูด ควรเน้นให้นักเรียนพูดสื่อสารภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนเพื่อเป็นพื้นฐานให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการพูดให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ต่อไป

ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนสามารถปฏิบัติได้ซ้ำๆ เพราะการทำแบบทดสอบการอ่าน คือการอ่านบทสนทนาที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ในกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนสามารถอ่านได้หลายๆ ครั้งจนเกิดความเข้าใจ ซึ่งการอ่านเน้นให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา ความหมายคำศัพท์ และไวยากรณ์ นักเรียนสามารถทำความเข้าใจบทสนทนาได้ด้วยตนเอง และใช้คำสำคัญในการเดาความหมายของบทสนทนาได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้ทักษะด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษด้านทักษะการเขียนหลังเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักเรียนที่เรียนปานกลางเป็นส่วนมากพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษของนักเรียนยังไม่ดีพอ ซึ่งเกี่ยวกับการเลือกใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และรูปแบบการเขียนที่ไม่ถูกต้อง จึงทำให้คุณภาพงานด้านการเขียนลดลง นอกจากนี้การจำกัดเวลาทำให้นักเรียนขาดสมาธิในการคิดคำศัพท์ การลำดับคำและประโยค จึงทำให้ประโยคที่เขียนไม่ถูกต้องสมบูรณ์จากเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้ว จึงส่งผลให้คะแนนด้านทักษะการเขียนของนักเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

อย่างไรก็ตาม การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติสามารถนำมาพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้นได้ซึ่งสอดคล้องกับ รัตนิ คงน้อย (2551) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

สูงกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดคิดเป็นร้อยละ 73.06 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 88.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 นอกจากนี้ นักเรียนยังเกิดความสุขสนุกสนาน มีความมั่นใจในตนเอง และกล้าแสดงออกรู้สึกภาคภูมิใจที่สามารถฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษได้ ในขณะที่บทบาทสมมติเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้นักเรียนกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ กาญจนา ครุฑมณี (2558) ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.08/82.50 ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 โดยมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 บทสนทนาและสถานการณ์ที่ใช้ในการแสดงบทบาทสมมติต้องมีความหลากหลาย และใช้สื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน เนื่องจากในชีวิตประจำวันไม่สามารถกำหนดสถานการณ์ได้เหมือนกับการแสดงบทบาทสมมติ นักเรียนต้องมีความพร้อมในการนำความรู้ที่ได้ฝึกฝนมาไปปรับใช้ในการสนทนาได้ตอบกับผู้อื่นได้เหมาะสมกับสถานการณ์

1.2 ในการจัดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติต้องมีเวลาที่มากพอ เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น อภิปรายการแสดงบทบาทสมมติได้อย่างเต็มที่ เนื่องจาก การอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเป็นขั้นตอนหนึ่งของการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งในขั้นตอนนี้จะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการแสดงบทบาทสมมติของเพื่อนกลุ่มอื่นๆ ซึ่งนักเรียนจะได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษ กล้าแสดงออก และรู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

1.3 บทสนทนาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต้องกระชับไม่ยาวเกินไป และไม่มีข้อความซ้ำซ้อน จะทำให้นักเรียนเกิดความสับสน ต้องเน้นให้นักเรียนรู้จักประโยคที่เป็นใจความสำคัญและใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ เนื่องจากในสถานการณ์จริง การสื่อสารเน้นที่ความเข้าใจระหว่างผู้พูดและผู้ฟังเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นการเลือกบทสนทนาที่จะนำมาใช้ในการแสดงบทบาทสมมติควรกระชับ ไม่เยิ่นเย้อ เข้าใจง่าย

1.4 การใช้ประโยคคำถามเป็นแนวทางช่วยให้นักเรียนเขียนบทสนทนาได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ และเหมาะสมกับสถานการณ์ เนื่องจากประโยคคำถามจะช่วยกำหนดทิศทางและเนื้อหาของบทสนทนาที่จะใช้แสดงในบทบาทสมมติให้สอดคล้องกัน ไม่วกวน และเป็นไปตามลำดับสละสลวย

1.5 การใช้เครื่องเสียงในการแสดงบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนฟังบทสนทนาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น เนื่องจากน้ำเสียงในการพูดของนักเรียนแต่ละคนแตกต่างกัน บางคนพูดเบา เพราะเขินอาย และขาดความมั่นใจถ้าใช้เสียงปกติผู้ฟังอาจจะฟังไม่ชัดเจน และไม่สามารถจับใจความสำคัญได้

1.6 จัดบรรยากาศในห้องเรียนให้เหมาะสมกับการชมการแสดงบทบาทสมมติ เช่น การจัดโต๊ะรูปเกือกม้า เนื่องจากการจัดแถวรูปเกือกม้า นักเรียนนั่งหันหน้าเข้าหากันเป็นครึ่งวงกลม และทำการแสดงบทบาทสมมติระหว่างหัวแถวของครึ่งวงกลม นักเรียนจะชมการแสดงได้อย่างใกล้ชิด และชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาลักษณะการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติในระดับชั้นอื่นๆ และในรายวิชาภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่มีความเหมาะสม เพราะขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ฝึกฝนและปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนเกิดทักษะด้านการใช้ภาษา ฟัง พูด อ่าน และเขียน บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ใช้ภาษาสนทนา

โต้ตอบ ซึ่งจำลองมาจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ กล้าแสดงออก และใช้ภาษาที่เรียนในการสื่อสารมากยิ่งขึ้น การจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับบทบาทสมมติจึงเหมาะสมที่จะใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาภาษาต่างประเทศอื่นๆ

2.2 ควรนำการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารใช้ร่วมกับเทคนิคการสอนแบบอื่นๆ และตัวแปรอื่นๆ แยกเป็นแต่ละทักษะที่เชื่อมโยงกันได้ เช่น ความสามารถในการฟัง-พูด กับพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม หรือ ความสามารถในการอ่าน-เขียนกับความ คิดสร้างสรรค์ เพราะขั้นตอนการจัดการเรียนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในขั้นการฝึก (Practice) ผู้สอนสามารถนำเทคนิคการสอนอื่นมาร่วมด้วย เพื่อให้เกิดกิจกรรมที่หลากหลายในขั้นการฝึกการใช้ภาษา และสามารถศึกษาพฤติกรรมนักเรียนด้านอื่นๆ ควบคู่ไปด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: ครุสภาลาดพร้าว.
- กาญจนา ครุขมณี. (2558). **การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้วิธีการสอนแบบบทบาทสมมติ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ทิตนา แคมณี. (2553). **ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รมียาภรณ์ สุขเกษม. (2554). **ผลการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาเพื่อที่เน้น
การฟัง-พูดและการเสริมแรงบวกของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนคร.**

รัตน์ คงน้อย. (2551). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 โดยใช้วิธีสอนตามแนวการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.**

โรงเรียนหนองกิ้งพิทยาคม. (2555). **หลักสูตรโรงเรียน
หนองกิ้งพิทยาคม พุทธศักราช 2555
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551. บุรีรัมย์: โรงเรียนหนองกิ้ง
พิทยาคม.**

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). **นวัตกรรมเพื่อการ
เรียนรู้. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.**

สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ.
พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**

_____. (2545). **การวิจัยทางการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.**

สำออง เรืองไทย. (2549). **การใช้กิจกรรมบทบาท
สมมติตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง-พูด
ภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและ
การสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏบุรีรัมย์.**